

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Co/73/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614208583
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Frederika Zozuláková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7614208583.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Frederiky Zozulákovvej a členov senátu JUDr. Agnesy Hricovej a JUDr. Marianny Hraboveckej v právnej veci navrhovateľky A. A. nar. XX.XX.XXXX bývajúcej v T. na ul. R. č. XX zastúpenej JUDr. Danicou Holkovou advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Hviezdoslavovej ul. č. 7 proti odporcovi Š. A. nar. XX.XX.XXXX bývajúcemu v T. na R. ul. č. XX zastúpenému JUDr. Františkom Pitoňákom so sídlom v Spišskej Novej Vsi na Štefánikovom námestí č. 5 v konaní o určenie výživného o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 17.9.2014 č.k. 9C 149/2014-76 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku o určenie výživného tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky 150 € mesačne od 14.5.2014 do budúca, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

V prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a.

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o dlžnom výživnom, ako aj trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a v e c na ďalšie konanie.

o d ō v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky 220 € mesačne od 14.5.2014, ktoré je povinný platiť vždy k 15-temu dňu v mesiaci k rukám navrhovateľky vopred. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Dlžné výživné od odporcu pre navrhovateľku za obdobie od 14.5.2014 do 30.9.2014 vo výške 1.100 € povolil odporcovi zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach po 80 € splatných spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti tohto rozsudku do zaplataenia pod následkami straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky. Účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodol tak na základe návrhu navrhovateľky podaného 14.5.2014, ktorým sa domáhala určenia vyživovacej povinnosti od odporcu vo výške 400 € mesačne od podania návrhu. Návrh odôvodnila tým, že od 20.8.2013 je študentkou vysokej školy v Olomouci. Ubytovaná je na internáte, domov cestuje najmenej dvakrát do mesiaca. Celkovo jej mesačné výdavky vrátane zakupovania pomôcok na štúdium, stravu, poplatkov za telefón činia najmenej 11.000 Kč. Odkedy začala navštevovať strednú školu doposiaľ všetky náklady na jej výživu uhrádza matka, ktorá uhrádza aj náklady spojené s domácnosťou. Rodičia od októbra 2013 nevedú spoločnú domácnosť. Odporca má príjmy zo živnosti, ale aj z iných prác tzv. fušiek. Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že od polovice septembra 2013 študuje na vysokej škole v Českej republike, je ubytovaná na internáte, kde mesačne uhrádza cca 2.500 Kč. V uvedenej

sume nie je zahrnuté stravné. Sama si zabezpečovala skriptá polročne za sumu cca 30 €, štipendium nepoberá. Domov dochádza raz, prípadne dvakrát do mesiaca, cestovné stojí 30 € za cestu tam a späť. Má zdravotné problémy, lieči sa u lekárov v mieste bydliska a v Košiciach. Vreckové mesačne jej poskytuje matka vo výške 4.000 Kč až 5.000 Kč. Žije v spoločnej domácnosti s mamou aj otcom, rodičia sú v rozvodovom konaní. Matka je zamestnaná v zahraničí s príjmom cca 1.000 € mesačne. Náklady na bývanie by jej mal uhrádzať otec, sú tam nedoplatky. Má jednu sestru Y., ktorá ukončila štúdium na vysokej škole, obaja rodičia teda majú vyživovaciu povinnosť len voči nej. Odporca má zabezpečenú prácu v Reštaurátorských ateliéroch v Levoči, okrem toho si vie privyrobiť. Pri jednej z fušiek mu aj osobne pomáhala, za čo jej otec kúpil mobil, čo bolo v auguste 2013. Okrem toho pomáhal známym pri prerábaní kúpeľne, mal prácu na rodinnom dome jej známeho. V školskom roku 2014/2015 jej nebol pridelený internát, preto ubytovanie musela riešiť prostredníctvom realitnej kancelárie, ktorá jej zabezpečila uzatvorenie nájomnej zmluvy. Odporca s určením výživného nesúhlasil. Uviedol, že pracuje ako živnostník, príjem má nepravidelný. S matkou navrhovateľky sú v rozvodovom konaní. V septembri 2013 sa s matkou navrhovateľky dohodli, že on bude uhrádzať náklady spojené s bývaním a manželka bude uhrádzať výdavky navrhovateľke. Pokiaľ je navrhovateľka doma, jej potreby vrátane stravy zabezpečuje matka. Za obdobie od septembra 2013 prispel na výživu navrhovateľky 270 €. Od 14.5.2014 na výživu navrhovateľky nič neprispel. Je vyučený kamenár a vždy podnikal len v tejto oblasti. V zimnom období ruší živnosť z dôvodu, že v tomto období nie je práca. Medzitým je vždy evidovaný na úrade práce ako nezamestnaný. Ako podnikateľ vykonáva práce pre Oblastné reštaurátorské ateliéry, kde má hodinovú sadzbu. Pre iné subjekty ako podnikateľ žiadne práce nevykonáva. V marci 2013 pomáhal pri prerábaní kúpeľne a v lete 2013 vykonával práce na obklade terasy, ktorú zabezpečila navrhovateľka. Tieto práce vykonával kvôli staršej dcére, ktorá mala haváriu a peniaze išli hlavne pre ňu. Tiež potvrdil, že v lete 2013 mu navrhovateľka pomáhala, keď robil terasu u jedného známeho s tým, že na základe dohody s navrhovateľkou jej dal 200 € na mobil. Tieto práce boli riadne objednané a fakturované ním ako podnikateľom. Mesačne uhrádza náklady na bývanie 149 €, 43,10 € za elektrinu, 17 € za dvojgaráž a cca 16 € za internet. Jeho zdravotný stav je dobrý. Okrem navrhovateľky inú vyživovaciu povinnosť nemá. Je bezpodielovým spoluvlastníkom dvoch garáží a bytu. Ako podnikateľ má výdavky cca do 205 € mesačne. Sám si zabezpečuje pracovný odev, pracovné náradie. Peňažný denník si nevedie, uplatňuje si paušálne výdavky vo výške 40 % z príjmu. Svedkyňa X. A., matka navrhovateľky, uviedla, že všetky náklady navrhovateľky uhrádza sama. Odporca sa na financovaní potrieb navrhovateľky nepodieľa, pričom má príjem z podnikania vo výške 6,74 € na hodinu. Náklady má minimálne, býva aj pracuje v T. Okrem toho chodí na fušky. Po nebohom otcovi zdedil rodinný dom a tiež nejaké pozemky, lesy. Má príjem z prenájmu poľnohospodárskej pôdy a tiež nejaké dividendy z cenných papierov. V rodinnom dome, ktorý zdedil odporca, býva jeho brat, ktorý je nezamestnaný a odporca mu platí inkaso. Ona pracuje ako opatrovateľka, jej priemerný čistý príjem činí cca 700 € mesačne. Za rok 2013 jej pre navrhovateľku boli vyplatené rodinné prídavky vo výške 1.500 €. Vyživovaciu povinnosť má už len k navrhovateľke. Po rozvode manželstva s odporcom sa odsťahoval zo spoločného bytu a býva v ubytovni firmy, pre ktorú pracuje. Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že vykonal dokazovanie, vypočul účastníkov konania, svedkyňu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil, že navrhovateľka je študentkou Univerzity Palackého v Olomouci v Českej republike. V školskom roku 2013/2014 bola ubytovaná na internáte, za ktorý uhrádzala cca 2.500 Kč mesačne. V školskom roku 2014/2015 býva v prenajatom byte. Podľa predloženej nájomnej zmluvy z 5.9.2014 nájomné, v ktorom sú zahrnuté aj zálohy na energie a vodu, bolo dohodnuté vo výške 8.400 Kč. Spolu s navrhovateľkou byt užíva aj ďalšia osoba a teda navrhovateľka uhrádza polovicu z dohodnutého nájomného. Na úhradu nájomného bola v septembri 2014 zložená kaucia (vrátane nájomného za jeden mesiac) vo výške 16.806 Kč. Nájom bol navrhovateľke zabezpečený prostredníctvom realitnej kancelárie, ktorej podľa Dohody o zložení rezervačnej istiny z 4.9.2014 navrhovateľka uhradila 6.413 Kč. Odporca je držiteľom živnostenského oprávnenia s predmetom podnikania kamenárstvo. Podľa daňového priznania za rok 2013 mal príjmy vo výške 6.326,16 €, výdavky 3.925,72 €, rozdiel predstavoval teda sumu 2.400,44 €. Ide o príjem len za obdobie od 24.4.2013, keďže odporca v zimnom období živnosť zrušil. Ako podnikateľ odporca vykonáva práce pre Oblastný reštaurátorský ateliér v Levoči, kde hodinovú mzdu má stanovenú vo výške 6,75 € za hodinu. Podľa správy Pamiatkového úradu SR Bratislava odporcovi za rok 2014 do júla boli vyplatené faktúry v sume 2.531,25 €. Odporca je vedený ako vlastník nehnuteľností zapísaných na listoch vlastníctva č. 28, 114, 124, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 229, 444, 450, 451, 743, 748, 810 v katastrálnom území L. a listoch vlastníctva č. 815, 816, 4060, 4066, 4095 v katastrálnom území O. A., ktoré získal darovaním a dedením. Podľa vyjadrenia odporcu rodinný dom v L., ktorý získal od otca, užíva jeho brat, ktorý je nezamestnaný, a preto mu prispieva na domácnosť 50 € mesačne. Pozemky, ktoré zdedil, užíva urbáriát, odkiaľ mal v roku 2013 vyplatenú sumu 50 €. Matka navrhovateľky je zamestnaná

v zahraničí, podľa ňou predložených dokladov jej príjem v mesiaci január 2014 predstavoval 971,50 €, v mesiaci marec 2014 1.261 € a v mesiacoch február, apríl a máj 2014 po 1.031 € mesačne. Obaja rodičia navrhovateľky sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu, dvoch garáží a osobného motorového vozidla, ktoré boli zakúpené za trvania ich manželstva. Ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves z 3.7.2014 sp.zn. 11C 114/2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 8.7.2014. Obaja majú vyživovaciu povinnosť len k navrhovateľke. Zistený skutkový stav konajúci súd právne posúdil podľa § 62 ods. 1 až 5, § 77 ods. 1 Zákona o rodine a konštatoval, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľke trvá. Navrhovateľka sa naďalej štúdiom na vysokej škole pripravuje na svoje budúce povolanie, a preto doposiaľ trvá vyživovacia povinnosť odporcu k nej. Odôvodnené potreby navrhovateľky okrem výdavkov na stravu, oblečenie, hygienické potreby, kultúrne a spoločenské vyžitie sú zvýšené tým, že navštevuje vysokú školu v zahraničí, kde má zvýšené výdavky najmä v súvislosti so zabezpečením ubytovania, stravy, ako aj cestovného domov. Zvýšené výdavky má aj v súvislosti so zdravotným stavom, čo doložila predložením lekárskeho správ. Uvedol, že pri určení výšky výživného súd okrem odôvodnených potrieb oprávnenej osoby musí prihliadať i na osobné, zárobkové a majetkové pomery povinného. Odporca je podnikateľom, pričom ako podnikateľ vykonáva práce pre reštaurátorské ateliéry. Prácu vykonáva v mieste bydliska, teda nemá zvýšené výdavky, pokiaľ sa týka cestovania. Aj keď pracovný odev a pracovné nástroje si zabezpečuje sám, je zrejmé, že tieto nie je potrebné zakupovať pravidelne každý mesiac. Okrem príjmu z uvedenej práce má aj iné príjmy. V konaní bolo preukázané, že odporca vykonával práce aj pre svojich známych, resp. práce, ktoré mu zabezpečili príbuzní. Okrem nehnuteľností v bezpodielovom spoluvlastníctve s matkou navrhovateľky vlastní aj nehnuteľnosti, ktoré získal darovaním, resp. dedením. Aj keď odporca v konaní poukazoval na nízky príjem, uhrádza čiastočne náklady na domácnosť svojho brata, ktorý je nezamestnaný. Súd pri rozhodovaní tiež prihliadol na vyjadrenie odporcu, že prácu mieni vykonávať len v mieste jeho bydliska a aj z toho dôvodu ani nezisťoval, aký príjem by mohol dosahovať v práci, ktorú mu mala zabezpečiť jeho druhá dcéra. Z vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že možnostiam a schopnostiam odporcu prispievať na výživu navrhovateľky zodpovedá výživné mesačne vo výške 220 €. V prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke majú obaja rodičia, matka navrhovateľky má príjem z pracovného pomeru. Výživným zo strany odporcu vo výške 220 € mesačne, ktoré zodpovedá jeho možnostiam a schopnostiam a výživným zo strany matky vrátane rodinných prídavkov tak budú uspokojené jej odôvodnené potreby. Výživné zo strany odporcu pre navrhovateľku bolo v zmysle návrhu poukazujúc na ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine určené od podania návrhu, t.j. od 14.5.2014. Od uvedeného dátumu odporca na výživu navrhovateľky ničím neprispel, preto súd vyčíslil dlžné výživné za obdobie od 14.5.2014 do 30.9.2014 na 990 € (polovica mesiaca mája 2014, t.j. 110 € 4 mesiace po 220 €). O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. s poukazom na to, že obaja účastníci mali v konaní len čiastočný úspech, preto im náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odporca z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm.c/ a f/ O.s.p. a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vrátil vec na ďalšie konanie. Namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil skutočnosť, že je živnostník s nepravidelným príjmom, pričom jeho práca je špecifická a v zimnom období aj výnimočná, a preto ťažko realizovateľná. Na tvrdenie súdu, že mal okrem svojho hlavného príjmu ešte aj príjem z fušiek uvádza, že to bolo iba v roku 2013, ktorý príjem použil na splatenie dlhov na byte a podobne, teda nemal príjem z fušiek v čase podania návrhu navrhovateľky na určenie výživného, pričom v konaní nebolo preukázané, že by aj v tomto roku, resp. v rozhodnom období mal takýto iný príjem. K skutočnosti tvrdenej súdom, že mal možnosť si nájsť prácu prostredníctvom svojej staršej dcéry uvádza, že išlo iba o informáciu podanú zo strany staršej dcéry bez konkrétneho návrhu, t.j. druhu práce a výšky jeho potencionálneho príjmu, teda v tomto smere úvahy súdu prvého stupňa neboli ničím a žiadnymi dôkazmi v konaní preukázané. Pokiaľ ide o jeho náklady ako podnikateľa, tieto sú cca 205 €, okrem toho si zabezpečuje pracovný odev, pracovné náradie, sám financuje náklady spojené s bytom, ktorý má v BSM s matkou navrhovateľky 149 €, 43,10 € a 17 € elektrina a to ešte nepočíta náklady na stravu a oblečenie. Podotkol, že navrhovateľka zavádzala súd, pokiaľ vyhlásila, že nemá žiadne finančné prostriedky na uspokojovanie svojich potrieb od odporcu, nakoľko na pojednávaní uviedol a predložil výpis z jej účtu, z ktorého vyplýva, že na svojom účte mala peniaze vo výške 26.000 €, z ktorých časť patrí aj jemu v rámci BSM s matkou navrhovateľky a teda aj týmito finančnými prostriedkami určitou mierou prispel na výživu navrhovateľky. Okrem toho matka navrhovateľky poberá rodinné prídavky v Rakúsku, ktoré nie sú nízke. Nepopiera, že navrhovateľka má určité náklady na uspokojovanie svojich životných potrieb, ako to konštatoval súd prvého stupňa, avšak pokiaľ ide o náklady na ubytovanie, v súvislosti s čím prehlásila navrhovateľka na pojednávaní 17.9.2014,

že jej nebol pridelený internát a teda si musela riešiť svoje ubytovanie cestou realitnej kancelárie, s čím mala spojené väčšie výdavky uvádza, že podľa jeho informácií pre tento školský rok jej bol pridelený internát, o čom svedčí aj písomná odpoveď zo strany ubytovacieho zariadenia, ktorú v prílohe predkladá. S poukazom na ust. § 62 ods. 2 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že možnosti a schopnosti rodičov sú popri potrebách dieťaťa rozhodujúcimi hľadiskami pre určenie výživného, odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré súd zohľadňuje pri určení výživného sú rôzne podľa okolností každého konkrétneho prípadu a sú závislé od veku dieťaťa, jeho fyzickej a psychickej vyspelosti, zdravotného stavu, spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a podobne. Okrem toho miera týchto potrieb je ovplyvňovaná schopnosťami a možnosťami rodičov a ich životným štandardom. Ak sú schopnosti rodičov obmedzené, treba mať za to, že odôvodnenými potrebami sú výlučne bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka. Ďalej poukázal na ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorého vyplýva, že okrem odôvodnených potrieb oprávnenej osoby sú rozhodujúce predovšetkým reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi schopnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä pracovnými príležitosťami a vhodnými podnikateľskými podmienkami a podobne, ktoré sú u neho značne slabé a túto skutočnosť podľa jeho názoru súd nezobral do úvahy. Vzhľadom na uvedené vyjadril názor, že jeho zárobkové a majetkové pomery mu neumožňujú platiť výživné v rozsahu, ako určil súd prvého stupňa. K odvolaniu opäť pripojil výpisy z Prima Banky Slovensko a.s. z účtu A. A. (navrhovateľky), z ktorých vyplýva, že na účtoch mala spolu 26.000 € a ďalej mailovú korešpondenciu medzi odporcom a referentkou Kolejí G. Svobody, J.L. Fischera, Chválkovice, z ktorej vyplýva, že odporca sa informoval, či navrhovateľka požiadala o ubytovanie a či jej bolo vyhovené, pričom mu bola zaslaná odpoveď 1.10.2014 od Mgr. N. I., že navrhovateľka si podala žiadosť a táto bola kladne vybavená.

Navrhovateľka sa k odvolaniu odporcu nevyjadrila.

Výrok rozsudku o zamietnutí návrhu v prevyšujúcej časti nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto nebol predmetom preskúmania v odvolacom konaní (§ 206 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 220 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1).

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 vety prvej a druhej Zákona o rodine právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom vyhovujúcom výroku o určení výživného spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že súd

prvého stupňa riadne zistil skutkový stav (§ 120 ods. 1 O.s.p.), posúdil ho podľa správnych ustanovení Zákona o rodine, i keď opomenul citovať ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý však aplikoval na zistený skutkový stav, ako nepochybne vyplýva z odôvodnenia rozsudku, správne rozhodol o počiatku plnenia vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke od podania návrhu, teda od 14.5.2014 (§ 77 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine), ale nesprávne určil rozsah výživného, pretože nedostatočne zohľadnil možnosti a schopnosti odporcu plniť si vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke a určil neprimerane vysoké výživné. Z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa nepochybne vyplýva, že odôvodnené potreby navrhovateľky sú vysoké vzhľadom na to, že je študentkou vysokej školy, ktorú absolvuje v Českej republike, s čím sú spojené zvýšené výdavky na štúdium, stravné, ubytovanie, cestovné a podobne. Uspokojovanie odôvodnených potrieb detí je však vždy limitované možnosťami a schopnosťami rodičov. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca je držiteľom živnostenského oprávnenia s predmetom podnikania kamenárstvo. Z daňového priznania za rok 2013 vyplýva, že mal príjmy 6.326,16 €, výdavky 3.925,72 € s tým, že uplatňuje paušálne výdavky v rozsahu 40 % a teda jeho čistý príjem za rok 2013 bol 2.400,44 €. Odporca v zimnom období nepracuje a je evidovaný na úrade práce, nakoľko ako živnostník vykonáva práce pre Oblastný reštaurátorský ateliér v Levoči, pričom v zimnom období uvedené činnosti nie je možné vykonávať. Hodinovú mzdu má stanovenú na 6,75 € za hodinu. Podľa správy Pamiatkového úradu SR Bratislava odporcovi za rok 2014 do júla boli vyplatené faktúry v sume 2.531,25 €. Vykonaným dokazovaním však nebolo preukázané, že by odporca v rozhodnom období, teda od 14.5.2014 mal príjem aj z inej činnosti. Zo skutočnosti, že odporca mal v minulosti príjem aj z inej práce ako z prác vykonávaných pre Oblastný reštaurátorský ateliér nevyplýva, že ide o príjem stabilný a podstatným spôsobom ovplyvňujúci možnosti, schopnosti a majetkové pomery odporcu. Na túto skutočnosť je potrebné primerane prihliadnúť len ako na skutočnosť nasvedčujúcu tomu, že pri využití svojich subjektívnych schopností má odporca čiastočne možnosť zvýšiť si svoj príjem. Rovnako je potrebné prihliadnúť a vyhodnotiť aj majetkové pomery odporcu, ktorý okrem hnutelných a nehnuteľných vecí patriacich do BSM s matkou navrhovateľky je vlastníkom aj časti rodičovského domu a ďalších nehnuteľností, ktoré získal darovaním a dedením, tieto však podstatným spôsobom opäť nezvyšujú možnosti a schopnosti odporcu plniť si vyživovaciu povinnosť k navrhovateľke, nakoľko vlastníkom rodičovského domu je len v časti a teda nemá aktuálne reálnu možnosť z uvedeného majetku získať finančné prostriedky na plnenie vyživovacej povinnosti a ostatné nehnuteľnosti sú v užívaní urbariátu, ktorý odporcovi vyplatil v roku 2013 sumu 50 €. Pokiaľ ide o príspevok odporcu na úhrady spojené s rodičovským domom, v ktorom býva jeho nezamestnaný brat, tieto nie je možné považovať za nevyhnutný výdavok odporcu s poukazom na ust. § 62 ods. 5 Zákona o rodine. Odvolací súd poukazuje na to, že aj pri zohľadnení príjmu odporcu za rok 2013 6.326,16 € bez zohľadnenia jeho paušálnych výdavkov, avšak po zohľadnení preukázateľne zaplateného poistného z príjmu 1.395,26 € (daňové priznanie za rok 2013) je možné vychádzať z potencionálneho príjmu odporcu 410 € mesačne, keďže skutočné výdavky odporcu nie je možné hodnotiť z hľadiska ich účelnosti, nakoľko uplatňuje paušálne výdavky v rozsahu 40 %, ktorému zodpovedá určenie rozsahu výživného pre navrhovateľku 150 € mesačne s prihliadnutím na to, že iné vyživovacie povinnosti nemá, jeho výdavky na nehnuteľnosť, v ktorej býva jeho brat nie sú nevyhnutné a s poukazom na jeho subjektívne schopnosti, ktoré mu umožňujú čiastočne zvýšiť svoj príjem brigádnickou činnosťou, resp. činnosťou mimo jeho hlavného zamerania. Súd neprihliadal na úvahy navrhovateľky o potencionálnych možnostiach odporcu dosahovať lepší príjem, pokiaľ ide o získanie iného zamestnania v inom regióne, nakoľko sú len v rovine hypotetickej, pričom odporca je v terajšom pracovnom zaradení zjavne dlhodobo, a preto nie je možné prijať záver, že by sa týmto spôsobom vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti. S poukazom na to, že uspokojovanie odôvodnených potrieb oprávneného dieťaťa je vždy limitované možnosťami, schopnosťami a majetkovými pomermi povinných rodičov, súd nepovažoval za potrebné dopĺňať dokazovanie o dôvodnosti ubytovania navrhovateľky v prenajatom byte namiesto internátu s poukazom na to, že navrhovateľka si musí uvedomiť finančné možnosti svojich rodičov, teda nielen odporcu, ale aj matky a primerane tomu prispôbiť svoje náklady. Pokiaľ ide o finančné prostriedky na účte navrhovateľky (26.000 €) medzi účastníkmi nebolo sporné, že nie sú vlastníctvom navrhovateľky a ich vlastníctvo bude zjavne predmetom dokazovania pri vyporiadaní BSM rodičov navrhovateľky, preto je táto skutočnosť pre rozhodnutie o výživnom pre navrhovateľku právne bezvýznamná. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o určení výživného tak, že určil výživné od odporcu pre navrhovateľku 150 € mesačne od podania návrhu, t.j. od 14.5.2014 a v prevyšujúcej časti návrh zamietol.

Odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v súvisiacom výroku o dlžnom výživnom podľa § 221 ods. 1 písm.h/ O.s.p. a podľa ods. 2 tohto ustanovenia v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie so zreteľom na to, že rozhodnutím odvolacieho súdu bol zmenený rozsah vyživovacej povinnosti odporcu k navrhovateľke a odvolací súd nemal poznatky o tom, či a v akom rozsahu odporca platil výživné po vyhlásení rozsudku súdu prvého stupňa, preto je potrebné, aby súd prvého stupňa doplnil dokazovanie výsluchom účastníkov konania, prípadne zabezpečením potrebných listinných dôkazov a opäť rozhodol o dlžnom výživnom pre navrhovateľku od 14.5.2014 do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku vo výroku o určení výživného, súčasne rozhodol aj o spôsobe zaplata dlhu dôsledne vychádzajúc zo zásad vyplývajúcich z ust. § 160 ods. 1 O.s.p., ako aj trovách konania. Zároveň odvolací súd poukazuje na rozpornosť výroku o dlžnom výživnom a jeho odôvodnenia (vo výroku súd určil výšku dlhu 1.100 € a v odôvodnení konštatuje dlh 990 €).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.